

[Formanden.]

6) Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Erhvervelse af fast Ejendom.

Mødet hævet Kl. 10²⁵.

125. Møde.

Onsdag den 2. Juni Kl. 10³⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1734).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 94 Stemmer imod 2; 2 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1943—44 samt om bunden Opsparing.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5121; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1616).

Sagen sættes til Forhandling.

Fr. Dalggaard: Det Skatteforslag, der foreligger her, adskiller sig fra de tidligere Skatteforslag derigennem, at det ikke er de fiskale Interesser, der er fremtrædende. Det er ganske andre Formaal, som der jo ved Hovedlovens Behandling her i Gaar er givet almindeligt Udtryk for fra samtlige Ordføreres Side. Det er altsaa ikke Beskatning i almindelig Forstand, det drejer sig om, det er visse Foranstaltninger, der træffes til Bevarelse af Kroneværdien. Den Forskel er det værd at mærke sig ved Betragtning af det foreliggende Skatteforslag, der jo allerede har givet stærkt Gny i Pressen og andetsteds. De, der skal yde Skatten eller foretage den bundne Opsparing, der tilsigtes ved Lovforslaget, faar den Fordel, at den Del, de har tilbage af deres Indtægt, efter at de har præsteret Skatten, har Udsigt til i højere Grad end før at blive bevaret i Værdi, og for den Del, som de opsparer, gælder jo det samme. I det hele taget er det, at noget, der udskrives i skatteliggende Form, er en Opsparing, jo noget nyt, og man skulde ikke tro, det var særlig skrækindgydende for dem, der skal præstere Ydelsen. Det er jo i Almindelighed saadan, at de, der skal betale en Skat, skæver noget mistrøstigt til de offentlige Kasser, hvor Skatten forsvinder, men her er der jo ikke Tale om, at det er en Udgift, der skal dækkes, det er, som sagt, helt andre Ting, det drejer sig om, og derfor burde dette Skatte-lovforslag faa, og faar det vel ogsaa, en helt anden Behandling end mange af sine For-gængere. Det er altsaa her i særlig Grad, Luften er mildnet om dem, der skal klippes. Og det er i Virkeligheden meget faa, det angaar, vel en 30 000 af de ca. 1 900 000 Skatteydere, der i det hele findes i Danmark, og Foranstaltningerne er efter min Mening heller ikke meget vidtgaaende, i forskellige Henseender mener jeg endda, at de slet ikke er vidtgaaende nok.

Hvad først Krigskonjunkturskatten angaar, drejer det sig jo om at belægge visse Indtægter, som tjenes i denne særlige Situation, med en særlig Byrde. Jeg tror ikke, at det vil føles mærkværdigt, at en saadan særlig Skat indføres; tværtimod tror jeg, at der endda i meget store Kredse i Befolkningen, i øvrigt ogsaa hos adskillige i den velstillede Del af Befolkningen, er Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for det Princip, at de Folk i dette Land — og det er jo nogle Stykker —, der tjener paa de herskende Tilstande, populært sagt tjener paa Krigen, kommer til at bære særlige